

РЕШЕНИЕ

№ 2920

гр. София, 29.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 83 състав,
в публично заседание на 20.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Теодора Милева

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **9012** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на „ВИП ПЛЮС – МЕДИКОТЕХНИЧЕСКА ЛАБОРАТОРИЯ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], партер, представлявано от управителя д-р Л. И., чрез адв. Е. Д. – Р., срещу Заповед № РД-11-1212/5 от 26.08.2024 г. на директора на РЗОК – В., с която на дружеството е наложена санкция в размер на 300 лв. за нарушение по чл. 2, ал. 5, изр. второ от индивидуален договор № 038008 от 29.06.2022 г.

В жалбата са наведени доводи за незаконосъобразност на административния акт, като постановен при съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалноправните разпоредби и в несъответствие с целта на закона. Твърди се, че от обективна страна липсва извършено нарушение, тъй като изделието не е предадено за ремонт. Твърди, че ПСПСМИ реално не е осъществено, съответно ремонтираното изделие не е върнато на пациента с приемо-предавателен протокол. Излага аргументи, че няма как да се съхранява приемо-предавателен протокол за изделие, което не е било фактически предадено за ремонт. Моли съда да отмени оспорената заповед. Претендира разноски по делото.

В съдебно заседание, жалбоподателят, чрез процесуалния си представител адв. Р., поддържа изложеното в жалбата.

Ответникът – директорът на РЗОК – В., редовно призован, не се представлява. В писмени бележки до съда оспорва жалбата като излага доводи за нейната

неоснователност. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София град, II отделение, 83 състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

На основание чл. 45, ал. 16 от Закона за здравното осигуряване (ЗЗО) между НЗОК и „ВИП ПЛЮС – МЕДИКОТЕХНИЧЕСКА ЛАБОРАТОРИЯ“ ЕООД е сключен Договор № 038008 от 29.06.2022 г. за предоставяне на помощни средства, приспособления, съоръжения и медицински изделия, в това число изработване и ремонт, заплащани/ доплащани от НЗОК. Съгласно чл. 1 от договора възложителят възлага, а изпълнителят се задължава да осъществява дейността по предоставяне и ремонт на помощни средства, приспособления, съоръжения и медицински изделия (ПСПСМИ) – предмет на договора, при спазване разпоредбите на ЗЗО, Закона за хората с увреждания (ЗХУ), Закона за медицинските изделия (ЗМИ), Наредба № 10 от 2009 г. за условията, реда, механизма и критериите за заплащане от НЗОК на лекарствени продукти, медицински изделия и на диетични храни за специални медицински цели, и на помощни средства, приспособления, съоръжения, медицински изделия за хора, договаряне на отстъпки и възстановяване на превишените средства при прилагане на механизъм, гарантиращ предвидимост и устойчивост на бюджета на НЗОК (Наредба № 10) и Наредба № 7 от 31 март 2021 г. за условията и реда за съставяне на списък на медицинските изделия по чл. 30а от Закона за медицинските изделия и за определяне на стойността, до която те се заплащат (Наредба № 7) и Наредба за условията и реда за осъществяването и контрола на дейностите по предоставяне, ползване и ремонт на ПСПСМИ за хора с увреждания. Съгласно чл. 2, ал. 5 Договор № 038008 от 29.06.2022 г. изпълнителят се задължава при предоставяне на ПСПСМИ/ремонтни дейности да изготви и предостави за подпис на лицето с увреждане/упълномощено лице приемо-предавателен протокол за предоставените ПСПСМИ и ремонтни дейности по образец. В изр. 2 от цитираната разпоредба е посочено, че приемо-предавателните протоколи се съхраняват за срок от 2 години от датата на издаването им и до изтичане на експлоатационния срок на отпуснатото ПСПСМИ/ремонтни дейности.

На основание чл. 72, ал. 9 от Закона за здравното осигуряване, чл. 18, ал. 2 и глава VI от индивидуален договор № 038008 от 29.06.2022 г. и Заповед № РД-11-1212 от 04.07.2024 г. на директора на РЗОК В., от 05.07.2024 г. до 16.08.2024 г., е извършена проверка на търговски обект с „ВИП ПЛЮС – МЕДИКОТЕХНИЧЕСКА ЛАБОРАТОРИЯ“ ЕООД с рег. № 0300008 на РЗОК – В., представлявано от д-р Л. И., с удостоверение за регистрация от АХУ № 048- I/26.09.2008 г. по изпълнение на ИД 038008 от 29.06.2022 г. и Допълнително споразумение /ДС/ № 2/17.07.2023 г. За резултатите от проверката е съставен Протокол РД-11-1212/1/ от 30.07.2024 г.

При извършената проверка на представените документи във връзка с отпускането на ПСПСМИ/ремонтни дейности е констатирано, че за ЗОЛ М. С. Ч. има подадено заявление от 08.05.2024 г. за осъществяване на ремонтна дейност „Ремонт на протези за долни (горни) крайници“, което е получило одобрение от НЗОК с № [ЕГН]/09.05.2024 г. Одобрението е заявено в търговски обект „ВИП ПЛЮС – МЕДИКОТЕХНИЧЕСКА ЛАБОРАТОРИЯ“ на 17.05.2024 г. Стойността, която НЗОК чрез РЗОК – В. ще заплати на търговския обект е 2 533,00 лв. След проведена анкета с лицето, получило одобрение, във връзка с обстоятелствата по осъществяване на ремонтните дейности, както и след извършена проверка на място в търговския обект,

контролните органи са установили, че в досието на М. С. Ч. не се съхранява на хартиен носител приемо-предавателен протокол за осъществяване на ремонтна дейност. Прието е, че дружеството е нарушило чл. 2, ал. 5 от ИД № 038008 от 29.06.2022 г. с НЗОК, съгласно който изпълнителят се задължава да съхранява приемо-предавателните протоколи за срок от 2 години от датата на издаването им и до изтичане на експлоатационния срок на отпуснатото ПСПСМИ/ремонтни дейности.

Протокол РД-11-1212/1/ от 30.07.2024 г. е връчен на представител на дружеството на 08.08.2024 г. По така направените констатации, не е постъпило възражение от „ВИП ПЛЮС – МЕДИКОТЕХНИЧЕСКА ЛАБОРАТОРИЯ“ ЕООД.

С оспорената в настоящото производство Заповед № РД-11-1212/5 от 26.08.2024 г. на директора на РЗОК – В. на „ВИП ПЛЮС – МЕДИКОТЕХНИЧЕСКА ЛАБОРАТОРИЯ“ ЕООД е наложена санкция „финансова неустойка“ в размер на 300 /триста/ лева за нарушение на чл. 2, ал. 5 от ИД 038008 от 29.06.2022 г. с НЗОК. Видно от съдържанието на заповедта в нея се съдържат указания за начина и срока на обжалването, като същата е надлежно връчена на адресата на 09.09.2024 г.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице интерес от оспорване, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна по следните съображения:

По делото не е спорно, че между страните на основание чл. 45, ал. 16 от ЗЗО е сключен Договор за предоставяне на помощни средства, приспособления, съоръжения и медицински изделия, в това число изработване и ремонт, заплащани/доплащани от НЗОК № 038008 от 29.06.2022 г., по силата на който дружеството-жалбоподател е поело задължението да осъществява дейности по предоставяне и ремонт на помощни средства, приспособления, съоръжения и медицински изделия. На 17.07.2023 г. е подписано Допълнително споразумение (ДС) № 2 към Договор № 038008 от 29.06.2022 г., съдържащо детайлна уредба на отношенията, свързани с дейността по предоставяне на ПСПСМИ, в т.ч. изработване и ремонт, заплащани/доплащани от НЗОК. Договорът и анексът към него са с необходимото съдържание по чл. 43 от Наредба № 10 от 2009 г., в тях е разписана и подробна процедура по налагането на санкции при нарушение разпоредбите на договора и ДС, включително и възможността за обжалване на административния акт по съдебен ред. Сключеният между страните в настоящото производство договор и подписаното към него допълнително споразумение представляват административен договор по смисъла на чл. 19а от АПК, тъй като съставляват писмено съглашение между административен орган и организация, по силата на които възникват, изменят се или се прекратяват права и задължения. Едната от страните при сключения договор е субект на публична власт, в случая НЗОК, представлявана от директора на РЗОК – В..

Административният договор е формален и е сключен по въпроси от значим обществен интерес, а именно - предоставяне на помощни средства, приспособления, съоръжения и медицински изделия, в това число изработване и ремонт, заплащани/доплащани от НЗОК. По тази причина неговото съдържание не е определено свободно от страните, а е подчинено на императивни правила, съдържащи се в закон /ЗХУ, ЗЗО и други/, респ. в подзаконовите актове по приложението на тези закони. Макар че има съвпадане на две насрещни волеизявления, едната страна в

случая има възможността чрез използване на властническия метод да управлява сключването и изпълнението на договора, да налага санкции и да го изменя или прекратява едностранно, така както е разписано и в ЗЗО и приложимите наредби и инструкции.

Предвид разписаното в чл. 23а, ал. 3 във вр. с чл. 18, ал. 2 от Договор № 038008 от 29.06.2022 г., допълнени с подписаното между страните ДС № 2/17. 07. 2023 г., оспорената заповед е издадена от компетентен орган в кръга на предоставените му правомощия. В случая проверката на „ВИП ПЛЮС – МЕДИКОТЕХНИЧЕСКА ЛАБОРАТОРИЯ“ ЕООД е разпоредена със Заповед № РД-11-1212 от 04.07.2024 г. на директора на РЗОК – В., издадена в съответствие с чл. 12 от административния договор, съгласно който възложителят има право да упражнява контрол по изпълнение на сключения договор съгласно реда на този договор, в какъвто смисъл е и регламентацията на чл. 2, ал. 1 от Наредба № Н-3 от 27.06.2022 г. за условията и реда за осъществяването и контрола на дейностите по предоставяне, ползване и ремонт на ПСПСМИХУ. Съобразно договореното в чл. 18, ал. 2 от сключения между страните договор /изменен с ДС № 2/17. 07. 2023 г./, директорът на РЗОК упражнява контрол по изпълнението на договорите чрез длъжностни лица на РЗОК - контролори, чиито правомощия са разписани в чл. 19 от договора и създадените с § 5 от ДС нови алинеи 2 - 13 на чл. 18. Така, според регламентацията на посочените текстове, контролните органи по чл. 72, ал. 2 от ЗЗО извършват контрол върху декларираните обстоятелства при сключване на договора; непосредствен контрол по изпълнението на договора; проверки по повод постъпили жалби от хора с увреждания във връзка с изпълнението на договора. В конкретния случай, със заповедта за извършване на проверка, директорът на РЗОК – В. е определил проверяващите лица, всеки от които на длъжност "контролор" към отдел ДКИМДПА в РЗОК – В.. Резултатите от проверката и установените нарушения са отразени в Протокол РД-11-1212/1/ от 30.07.2024 г., надлежно връчен на представител на дружеството за запознаване с констатациите на длъжностните лица, което връчване е удостоверено с подпис. Въз основа на съставения протокол от извършената проверка е издадена процесната заповед, като е спазен разписаният в договора и допълнителното споразумение към него ред за налагане на санкции. Именно в създадената с § 9 от сключеното между страните споразумение разпоредба на чл. 23а, ал. 3 е уредено правомощието на директора на РЗОК да издаде мотивирана заповед за налагане на санкции в случаите, когато изпълнителят не оспори установеното от проверяващите лица.

С оглед изложеното, при издаване на процесната заповед не са допуснати нарушения, обуславящи нейната отмяна на основание чл. 146, т. 1 и т. 2 от АПК. Актът е произнесен от компетентен орган в кръга на предоставените му правомощия, в установената писмена форма като е спазена и разписаната процедура по издаване на актове от този вид. Същевременно обаче, въпреки че в заповедта са посочени фактическите и правни основания за издаването ѝ, административният орган не е изложил мотиви по всички относими към предмета на доказване обстоятелства. Решаващият орган, е мотивирал издаването на оспорената заповед, като единствено е преповторил дословно изводите на контролните органи за извършено нарушение.

В този смисъл, съдът счита, че в хода на административното производство не са събрани всички необходими доказателства, както и не са изяснени релевантните факти и обстоятелства в нарушение на изискването на чл. 35 от АПК. Изложеното

сочи на допуснати процесуални нарушения, които са основание за отмяна на оспорения акт.

В случая, на „ВИП ПЛЮС – МЕДИКОТЕХНИЧЕСКА ЛАБОРАТОРИЯ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] е наложена санкция за това, че не е съхранил за срок от 2 години от датата на издаването приемо-предавателен протокол за ППСМИ/ремонтни дейности. Контролните органи са достигнали до това заключение след проведено интервю с лицето, на което са отпуснати ремонтните дейности, както и предвид установеното от проверката на място в търговския обект на дружеството. Видно от доказателствата по делото, ЗОЛ М. С. Ч. е посочила в анкетата, че „не си спомня“ дали е получавала и подписвала приемо-предавателен протокол. Посоченото е било напълно достатъчно за контролните органи да обосноват извод за извършено нарушение, въпреки твърденията на дружеството-жалбоподател, обективирани и в декларация на негов служител, че изделието все още не е предадено от пациента за ремонт. От изложеното следва, че въпреки наличието на противоречиви твърдения и неустановени факти, административният орган не е положил дължимите усилия, за да установи причината за съществуващите неясноти. Предвид факта, че лицето М. С. Ч. има предходни ремонти, осъществени от „ВИП ПЛЮС – МЕДИКОТЕХНИЧЕСКА ЛАБОРАТОРИЯ“ ЕООД и периодично бива клиент на дружеството, то напълно нормално е същата да не помни как точно е преминала обработката на документите по всяка една от дейностите, извършвани през годините. Прави впечатление, че анкетиращият не е конкретизирал за коя точно поръчка става дума в конкретния случай. В допълнение, изпълнителят не твърди, че ремонтните дейности са извършени, даже напротив, обяснил е, че поръчката е направена от М. С. Ч., за което е издадена проформа-фактура, но клиентката така и не е предала протезата за извършване на съответната поправка. Именно поради това не е издаден и приемо-предавателен протокол, съответно същият няма как да се съхранява от жалбоподателя. Анализ на посочените обстоятелства не е извършен нито в констативния протокол от проверката, нито в издадената впоследствие заповед. Горното се подкрепя и от представения по делото приемо-предавателен протокол от 19.08.2024 г., с който М. Ч. предава на „ВИП ПЛЮС – МЕДИКОТЕХНИЧЕСКА ЛАБОРАТОРИЯ“ ЕООД протезата за ремонт, а съобразно приемо-предавателен протокол от 21.08.2024 г. я получава ремонтирана. Следва да се отбележи, че предаването на съответното изделие за ремонт става по преценка на пациента и неговото здравословно състояние, както и с оглед планиране на периода, в който лицето може да организира живота си без помощното средство. Безспорно е установено, че одобрение от НЗОК за извършване на ремонта е налице и М. Ч. действително е заявила пред дружеството, че желае извършване на ремонт, но до такъв към датата на проверката не се е стигнало по независещи от дружеството причини.

Във връзка с това, съдът намира за основателно твърдението на жалбоподателя, че липсва съставомерно нарушение, обосноваващо налагането на процесната санкция. Предвид факта, че предаване на изделие изобщо не се е осъществило, органите на РЗОК – В. нямат правното основание да изискват наличието, съответно съхраняването на приемо-предавателен протокол. Факт е, че след като пациентът е заявил пред ВИП ПЛЮС – МЕДИКОТЕХНИЧЕСКА ЛАБОРАТОРИЯ“ ЕООД извършване на ремонт, в системата е отбелязан статус на процеса „изработка“, въпреки, че такава все още не е започната. Действително, съответните отбелязвания в системата се правят от самия жалбоподател и той носи отговорност за тези извършени от него отразявания за

отпуснати ПСПСМИ. Същевременно обаче погрешното отбелязване на действителния статус на поръчката в системата, няма нищо общо с издаването и съхраняването на приемо-предавателните протоколи.

Следователно, дори да е допуснато нарушение във връзка с отпускане на ПСПСМИ, то нарушението е от съвсем различно естество, а именно във връзка с отразяването на конкретната поръчка по отпуснатото ПСПСМИ/ремонтни дейности в системата, а не относно издаването и съхраняването на приемо-предавателен протокол, в каквато насока са регулираните от чл. 2, ал. 5 от договора отношения. Това нарушение може да е основание за даване на предписание, дори за преустановяване на дейността, в случай, че не е изпълнено, както и за налагане на финансови неустойки, но само ако изрично е предвидена в договора и нормативната уредба такава хипотеза. Както е известно, в санкционните производства, каквото несъмнено е и настоящото, съществуват два основни принципа, на законоустановеност на наказанието /санкцията/ и на неговата индивидуализация, т.е. съответствието му по вид и размер с релевантните към тази преценка факти и обстоятелства. Налагането на финансова неустойка следва да се извършва за точно конкретно предвидено в договора нарушение, в противен случай, същата се налага не за нарушение, което е извършено, а за друго деяние, а това в крайна сметка води до извода, че санкцията е наложена без основание. За да е налице законоустановеност на финансовата неустойка, следва за точното по вид нарушение да е предвидено налагането на конкретна санкция, а в случая такава не е наложена за нарушение във връзка с отбелязване статуса на поръчката в системата. Неустойката е наложена за нарушение по чл. 2, ал. 5 от договора, каквото се установи, че действително не е извършено.

С оглед изложеното, заповедта като незаконосъобразна следва да бъде отменена, респективно подадената срещу нея жалба е основателна.

Предвид изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски по делото се явява основателна. Ответникът следва да заплати в полза „ВИП ПЛЮС – МЕДИКОТЕХНИЧЕСКА ЛАБОРАТОРИЯ“ ЕООД своевременно претендирани и доказани разноски в общ размер на 350 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София град, II отделение, 53 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № РД-11-1212/5 от 26.08.2024 г. на директора на РЗОК – В..

ОСЪЖДА Районната здравно-осигурителна каса /РЗОК/- В. да заплати на „ВИП ПЛЮС – МЕДИКОТЕХНИЧЕСКА ЛАБОРАТОРИЯ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] сумата от 350 лева, разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва в 14-дневен срок от съобщението до страните, с касационна жалба пред Върховния административен съд на

Република България.

СЪДИЯ: